

Österrike-Ungern för sin självbevarelses skull är lika kategoriskt bundet vid Tyskland, så ligger utsikten klar för Tyskland i denna riktning att öfvervinna sitt medfödda onda, mellanläget; så mycket mera som Tysklands öfverlägsna kraft tillförsäkrar det ledningen i firman.

Och denna intressegemenskap — hvars former för öfrigt tillhöra författningspolitikens område (nedan s. 169 ff.) — mötes nu från andra ändan i serien af en lika utpräglad. Politiska konjunkturer ha tillfälligtvis vänt Turkiets ansikte åt västmakterna, så 1908 vid ungturkarnas första genombrott, så äfven 1912 vid deras fall och Tysklands oförmåga att bringa hjälp i nöden; men dragningen till centralmakterna har återkommit, liksom en djupare strömriktning. Turkiet har nämligen på mycket goda grunder kommit till den öfvertygelsen, att programmet Berlin—Bagdad håller detsamma uppe, samladt och stärkt; medan ententens program siktar på dess upplösning och död. Detta blef klart i samma stund England fick uppge Konstantinopel, som pris för Rysslands förbund. JOHNSTON'S karta n:r 3, "Africa as it may be when the war is finished" (se karta III), ger beviset i yttre bild: "Asia minor" ut till Alexandrette i rysk färg, därunder ett engelskt Mesopotamien äfvenledes ut till Medelhafvet, därunder ett stort franskt Syria, därunder slutligen ett icke färglagdt Judea i luckan till